MEXICO 68

ASTĂZI E ZIUA TA...

Dragi cititori, vă anunţăm pe această cale că în timpul Olimpiadei cîţiva dintre reprezentanţii ţării noastre — probabil fii, fiice, surori, fraţi, soţii sau soţi ori pur şi simplu prieteni — îşi vor aniversa un număr de ani. Poate doriţi să le transmiteţi cuvintele obişnuite de felicitare pe care, presupun, le adresaţi de obicei cînd sînt printre dv. De aceea vă reamintim adresa lor din Mexic, cît şi faptul că o scrisoare din România face pînă aci 5—6 zile, ca şi datele la care tare ar fi frumos ca ei să aibă cît mai multe plicuri şi telegrame de acasă. (Adresa lotului român este: Villa olimpica 100 Mexico 68. D.F.)

Valeria Bufanu a împlinit, la 7 octombrie, 22 de ani... Am felicitat-o noi în numele dv. (n-a fost totuşi cam puţin?); la 9 octombrie, Olga Orban-Szabo îşi aniversează 30 de ani (clubul său, căruia i-a adus atîtea victorii, n-a uitat, desigur, după cum nici federaţia de specialitate n-a putut să uite. Totuşi...); o minunată coincidenţă: la 14 octombrie doi sportivi îşi vor aniversa, unul 27 de ani (Ileana Silai), altul 24 (Covaliov); în ziua de 17 octombrie Maria Vicol (care se gîndeşte permanent la Florin şi la băieţaşul ei) va împlini 33 de ani (oare cîţi dintre ei dăruiţi sportului?); luptătorul Negut se va alătura grupului care o va sărbători şi, sper, va împărţi în două tolba poştaşului din sat, în ziua respectivă cu Maria Vicol; a doua zi, adică la 18 octombrie, trăgătorul Marcel Roşca trece pragul unui sfert de veac de viaţă (nu ştiu cine îmi povestea că la plecare l-a condus o fată foarte frumoasă); la 22 octombrie Fr. Bolla „atacă" dealul celui de-al 36-lea an de viaţă, care-l găseşte încă în fruntea celor din categoria sa; Olimpia Cataramă atinge cercul a 28 de ani (jumătate din cît a început să arunce, şi cît sperăm să şi arunce la concurs) la 25 octombrie; şi, în sfîrşit, antrenorul Ion Popa va avea cea mai curioasă aniversare, probabil, din viaţa sa: la 29 octombrie împlineşte 50 de ani. Ce mi se pare ciudat în asta? Faptul că va fi... în aer, deoarece la acea dată se va pleca spre ţară.

Rămîne de văzut dacă se va putea înălţa uşor sau dacă preţiosul „metal olimpic" nu cumva îl va trage în jos...

INSTANTANEE

„EMIL ŞI BICICLETA"...

Emil Rusu, „sonda de încercare" lansată de ciclismul nostru în cosmosul pedalelor, deţine nealterat farmecul de basm al lui Prislea cel Voinic. Tăcut ca miezul de pădure, sfios ca puiul de iepure, dar ambiţios la nevoie mare, Emil poate stîrni oricînd vreun condei să-l creioneze în cine ştie cîte pagini, care n-ar putea avea titlu decît: „Emil şi bicicleta", deoarece pentru acest băiat scula pe două roate înseamnă totul şi viaţa însăşi. Primit cu căldură în familia generoasă a cicliştilor cehoslovaci, a căror valoare este bine cotată azi în lume, Emil nu vrea să-şi dezamăgească părinţii adoptivi şi pentru asta lucrează cot la cot cu noua sa familie, dorindu-şi un singur lucru care i-ar răsplăti pe generoşii sportivi din ţara prietenă: să-i întrecă în cursă. Preferinţa lui Rusu pare a fi, în momentul de faţă, proba de velodrom. Doctorul Ion Drăgan şi prof. Gh. Ghişoiu care-i sînt „rude oficiale" mi-au spus că timpii realizaţi de Emil aci sînt net superiori celor obţinuţi în ţară. Dar Emil şi-i explică modest, deşi nu fără fundament, pe seama calităţii pistei şi a condiţiilor atmosferice care lustruiesc aci toboganul recordurilor. Oricum ar fi însă, dacă în şa n-ar fi Emil, poate lucrurile n-ar sta la fel. Oare ce-o fi crezînd el despre toate astea?

MEDICUL ESTE OPTIMIST

Ion Drăgan, directorul Centrului de medicină sportivă din Bucureşti, unul dintre cei patru doctori care se ocupă de loturile noastre sportive, mi-a declarat că starea generală de sănătate a membrilor delegaţiei române este evident superioară celei de la Tokio, din perioada corespunzătoare. **„Acum, la J.O. din Mexic, moralul sportivilor români mi se pare mai ferm, mai purificat de nelinişti şi îndoieli, de temeri şi inhibiţii".**

Consemnez cu plăcere astfel de observaţii, mai ales că vin din partea unor oameni care, participînd la ambele Olimpiade au posibilitatea să compare, în mod obiectiv, datele deţinute. Sportivilor le va veni în curînd timpul să le confirme.

Neavînd de lăsat mai nimic pentru „cortul" tricolorilor, poştaşul satului olimpic a primit, în schimb, la această adresă o tolbă plină, ba chiar mai multe. Conducerea delegaţiei române i-a oferit aducătorului de veşti cîteva frumoase lucrări tipărite în diverse limbi pentru a le dărui, la rîndul lui, cetăţenilor din „Villa olimpica": **„Educaţia fizică şi sportul în România"** (broşură), **„Sportul în România"** (album ilustrat), **Buletinul Olimpic Român,** ediţia specială consacrată întrecerii de la Mexico.

FILMUL SPORTIV ŞI MUZICA POPULARA ROMANEASCA DELECTEAZA

Ca de obicei, reuniunea olimpică prilejuieşte tineretului lumii o mai bună şi directă cunoaştere. Filmul reprezintă în acest sens, un limbaj comun uşor de înţeles, şi de aceea delegaţia noastră a recurs la peliculă pentru a lega un dialog mai lesnicios cu mille de sportivi aflaţi în capitala Mexicului. Pînă acum au rulat la clubul internaţional al satului olimpic următoarele producţii româneşti, comentate, bineînţeles, în limbi străine: *„Ţara vacanţelor pentru tineret", „Drumul spre succes", „Delta Dunării", „Lecţia de gimnastică".*

De asemenea, clubul internaţional a fost înzestrat cu o discotecă de muzică populară românească.

PARADOXUL UNEI DUMINICI MEXICANE

(Urmare din pag. 1)

tal de activităţile lor sportive.

De exemplu, Viorica Viscopoleanu, care sîmbătă se complăcuse în postura de spectatoare a concursului atletic, şi-a executat propriul ei concurs duminică. Cum anume? Iată cum: împreună cu antrenorul său, Ion Söter, Viorica a stabilit să-şi asigure un ritm de pregătire cît mai apropiat de cel al întîlnirii olimpice la care va participa. Şi întrucît atletismul este prin excelenţă un sport individual, campioana şi recordmana noastră face concursuri... de una singură. Întîi, bineînţeles, îşi îndeplineşte obligaţia de a se califica, întocmai cum va trebui s-o facă şi peste cîteva zile, şi apoi, dacă a reuşit să intre în finală, începe să se lupte cu centimetrii. Judecînd după cele două sărituri la care am asistat, şi pe care Söter le-a măsurat cu un zîmbet abia ascuns de satisfacţie, au fost de 6,61 m şi 6,66 m, orice s-ar spune, Viorica este foarte tare în concursurile în care se înfruntă singură. Îi dorim acelaşi lucru şi în prezenţa celorlalte participante olimpice.

Ciochină şi... călcîiul lui Achile

ŞERBAN CIOCHINĂ are ceva din calităţile definitorii ale unui virtuoz care, în orice circumstanţă, nu poate coborî sub un anume nivel sau, altfel spus, se menţine oricînd la un plafon mai mult decît onorabil. Mica lui dramă, comună majorităţii săritorilor de triplu, este sănătatea, nu cea generală, care îi este perfectă, ci cea a călcîiului care — în cazul de faţă — este chiar cel al lui Achile, atît în înţeles figurat cît şi real. Starea lui Ciochină a început să fie mult mai bună, poate cea mai bună din acest an, după accidentarea sa la „europenele" de sală de la Madrid unde a avut o excelentă comportare. Pot să-i anunţ pe simpatizanţii săi din ţară — şi ştiu că sînt foarte mulţi — că Şerban a început, tocmai din această duminică, ceea ce se cheamă un antrenament adevărat în care după multă vreme şi-a permis să execute un elan complet, inclusiv exersarea celor trei paşi buclucaşi. Să-i dorim continuarea fără dificultăţi a antrenamentelor de acest gen, abia reluate, şi mai cu seamă trecerea cu succes a calificărilor, fără un nou accident în zona atît de sensibilizată, astfel ca el să poată lupta cu virtuozitatea pe care o are în duelul cu puternicii săi adversari.

„Aniversarea" Valeriei Bufanu

O altă „recuperare" s-a produs tot duminică: VALERIA BUFANU a aniversat o lună de zile de la accidentarea sa survenită la Jocurile Balcanice din septembrie, printr-un antrenament „ca la carte", cu porţiuni de 40 m, presărate evident cu garduri (asta îi este doar specialitatea). distanţă pe care a parcurs-o în timpul corespondent al propriului său record: 5,7 s.

Valeria şi-a revenit deci complet.

Primul olimpic din Odorheiul Secuiesc

Răsfăţatul lui Söter şi, în general, al grupului de atleţi este elevul CSABA DOSZA, cîştigătorul merituos al concursului şcolăresc al celor 5 cercuri olimpice, care a efectuat cea mai mare săritură din viaţa sa atît de proaspătă, ajungînd de pe malurile Mureşului dincolo de Atlantic şi, mai ales, scăpînd de tensiunea pregătirilor la altitudine, de indiscreţia medicilor şi a gazetarilor, de aclimatizare şi teste. Antrenorul său ocazional, Ion Söter, îşi retrăieşte împreună cu „produsul" lui Zoli Szabo, fostul săritor cu prăjina şi coleg de club al lui Söter, o părticică a tinereţii sale nu atît de îndepărtată. Şi Csaba, mergînd pe drumul marilor performanţe pe care le visează, fără doar şi poate, calcă şi el pe nişte urme bătătorite: a venit aci după o lungă inactivitate deoarece şi el a fost accidentat. Dar, băiat cuminte, este acum pe lungile sale picioare reconsolidate şi ne-a privit de dincolo de 2 metri, pe care i-a trecut cu uşurinţă începînd să se acomodeze cu 2,05 m, pentru a putea totuşi să nu încerce dezamăgirea unui drum făcut doar de plăcere, ci, mai ales, marea plăcere de a fi primul concurent olimpic din oraşul său natal, Odorheiul Secuiesc.

Urmările faste ale unui repaus nedorit

Bun, cald şi... negru, antrenorul Pepi Zimbreşteanu încearcă să-şi prezinte grupul de elevi pe care-i are aci sub îndrumare. Prima care intră în vizorul său (de antrenor şi nu de operator de film, deoarece aci Pepi face un nou film, în genul lui, despre o nouă Olimpiadă pe care ne-o va oferi s-o vedem) a fost VIRGINIA BONCI. În contabilitatea severă a fostului recordman de decatlon, Virginia apare la rubrica absenţi de la antrenamentul obişnuit. Vinovată ea însăşi pentru durerile de abdomen căpătate desigur în urma unor excese alimentare, fructe ori sucuri, ori cine ştie ce altceva. În locul drumului la stadion, care i-ar fi folosit, a rămas acasă.

Duminica a găsit-o, însă, la fosta groapă de sărituri (acum, în locul acesteia se înalţă saltele groase de burete, care te opresc între pămînt şi înălţimea pe care ai trecut-o sau ai încercat s-o treci, astfel încît expresia clasică a rămas ca o licenţă de vocabular sportiv). Luînd în consideraţie faptul că venea după o scurtă maladie, trecerea înălţimii de 1,73 m l-a mai îmbunat pe Pepi şi ei i-a dat sentimentul că n-a fost chiar o mare catastrofă faptul că în loc să se odihnească duminică, a făcut cu o zi înainte un relativ repaus...

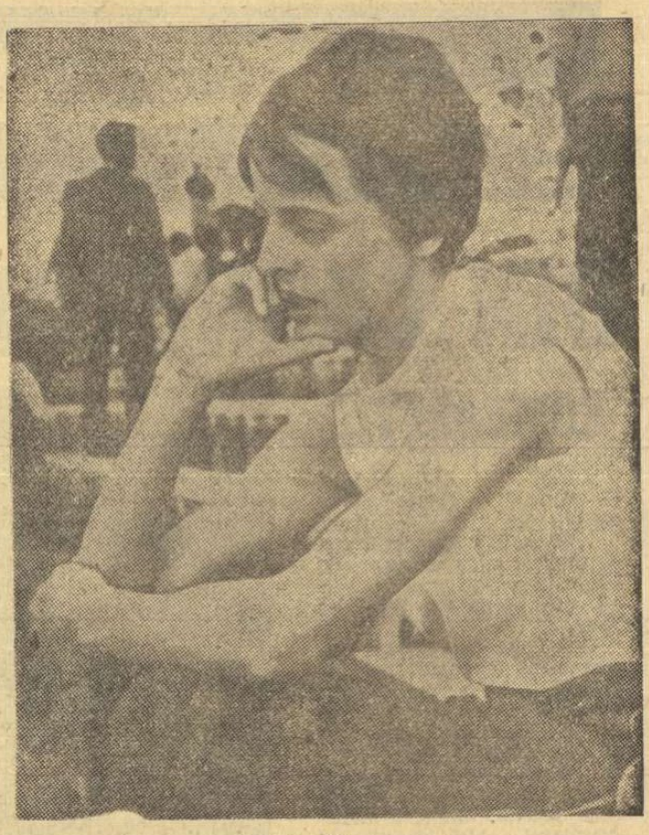

Viorica Viscopoleanu

Moralul şi... bujorii Mihaelei Peneş

MIHAELA PENEŞ e un capitol aparte al restrînsului lot de atleţi, atît de fragili, după cum am văzut. Ea este bine, sănătoasă şi confraţii care o vizitează nu se sfiesc să scrie că este frumoasă. Într-adevăr, aci, bujorii din obrajii Mihaelei fac furori, ca şi cartea sa de vizită măreaţă în simplitatea ei, pentru că în locul cine ştie căror amănunte fără importanţă, pe ea scrie doar atît: campioană olimpică la 19 ani. Deci aceasta este al doilea motiv pentru care ea prezintă un caz aparte. Cu un medaliat cu aur, se crede că trebuie să se vorbească altfel! Mihaela pare să ştie acest lucru, tot astfel cum ştie că a venit de-acasă cu un program dat de prof. Tatu, antrenorul ei. Numai că tehnicienilor de aici li se pare că acest plan prezintă cam multe „subţirimi" la capitolul efort, muncă susţinută, deşi probabil l-au acceptat în prealabil. Deoarece aşa-i merge Mihaelei bine. Să vedem ce vor spune însă Jaworska şi celelalte concurente, între care maghiara Nemeth este la „ora Mexicului" foarte periculoasă. Ceea ce are însă Mihaela, pe lîngă bujorii din obraji, la fel de minunat, este moralul. Să-i fie oare atîta de ajuns?

Cînd cercul de aruncări este prea sus...

Pentru risipirea unor neliniştiri, pe care le-am încercat personal, privind neparticiparea atleţilor români la concursurile preolimpice, Zîmbreşteanu mi-a spus că la cel dintîi nu s-a putut merge, deoarece lotul sosise abia cu o zi înainte, iar la cel de acum cîteva zile, atleţii noştri mai aveau încă dificultăţi de adaptare.

Şi, vorbind despre atît de dezbătuta problemă a adaptării, am ajuns la Lia Manoliu care nu a efectuat stagii la altitudine. Ei bine, Lia este şi ea un capitol aparte. Un capitol de mare frumuseţe şi echilibru. Lia este printre puţinii participanţi care încheie lanţul a 20 de ani de activitate sportivă marcaţi de cinci Olimpiade în care a luptat în arenă pentru culorile ţării şi pentru ea. Lia este unul dintre puţinii oameni care aterizînd la Mexico a strîns din dinţi ca în cercul de aruncări, pentru a nu lăsa să-i pice dincolo de ochi emoţia conştientă a drumului pe care-l parcursese. Ei bine, Lia, care s-a preocupat mai puţin de faţetele multiple ale acomodării, se luptă acum cu unele dificultăţi izvorîte din condiţiile locale! Ceea ce nu o împiedică să trimită discul, cu regularitate, dincolo de 55 m. Deci, peste tot ce ar însemna în limbaj atletic ori medical dificultăţi de adaptare. Şi ea mai are încă la dispoziţie cîteva zile bune de muncă. Pentru că Lia neavînd încă medalia supremă nu vrea să şi-o devalorizeze pe cea cucerită în mod repetat. Dar cîte nu se pot spune despre acest om minunat?

OLIMPIA CATARAMĂ, şi ea revenită pe prim planul valoric al aruncătoarelor de disc, îşi urmează îndeaproape maestra, alcătuind împreună cu ea un cuplu omogen, nu numai sub aspectul specialităţii sportive, ci şi sub acel al rezultatelor. „Limpi" s-a obişnuit să-şi aducă înapoi discul de dincolo de linia de 55 m. Să-i urăm ca în zilele de concurs... să aibă de făcut un drum mai lung.

Alergătoarea cu siluetă de balerină

ILEANA SILAI, cu silueta ei de balerină, nu trece totuşi neobservată prin satul olimpic. Aci se vorbeşte mult (e şi firesc) despre recordmana mondială a probei de 800 m Vera Nikolici, probă la care va lua startul şi Ileana noastră. „Nikolici s-a accidentat", „Nikolici a abandonat în cursa de 400 m chiar la jumătatea distanţei", „Nikolici a făcut cîteva serii foarte tari, de cîte 400 m". Toate aceste veşti menţin treaz un interes explicabil în jurul unei mari atlete. Cît este adevărat şi cît se inventează în jurul Verei Nikolici nu ştiu nici cei care scriu atît despre ea. Ceea ce se ştie este însă că orice defecţiune, cît de mică, în sarcina Verei poate aduce numele Ilenei Silai în fruntea coloanelor de ziar. Acest fapt îi este clar şi sportivei noastre ca şi antrenorului ei, Biro, care o însoţeşte în oraşul olimpic. Tăcuţi şi punctuali în pregătire ei elaborează cu modestie un posibil rezultat de valoare. Nici ea n-a lucrat în prealabil la altitudine, ceea ce n-o împiedică prea mult să dorească acum să se menţină la înălţimea Mexicului.

CARAIOSIFOGLU, căruia i-au sosit la Mexic chiloţii de concurs şi rol-filmul, uitate acasă spre spaima părinţilor săi, este un caz tipic pentru ceea ce înseamnă pluralitatea noţiunii de aclimatizare, pe lîngă altitudine. Deşi a lucrat în ţară la Piatra Arsă, acolo unde alţi atleţi s-au codit să meargă, el este încă neacomodat. Se află în atenţia tehnicienilor şi a medicilor aflaţi aci, dar personal cred că un tratament senzaţional, cu rezultate miraculoase, l-ar constitui nişte scrisori de-acasă pe care mărşăluitorul nostru le aşteaptă mai dihai decît linia sosirii după îndelungaţii kilometri parcurşi de unul singur. Dacă i-au ajuns băiatului chiloţii şi rol-filmul, nu s-ar putea să-i parvină cumva şi o scrisoare, două? Din păcate nu numai lui îi lipsesc veştile de acasă, ci şi altor sportivi din lotul nostru. Este ciudat că asemenea „întăritoare" parvin mai ales antrenorilor, oficialilor şi în număr impresionant celorlalţi sportivi străini, în timp ce alor noştri li se lungeşte gîtul după factorii satului din a căror tolbă nu apar plicuri pentru olimpicii români. Să-i fi uitat cu toţii? Şi cei de-acasă şi colegii de club şi prietenii? Sau mai simplu, şi mai puţin grav, numai organele poştale de acasă? Cear fi să se ocupe cineva şi de acest aspect de loc de neglijat?

BILANŢ MONDIAL 1968

Înot (II)

100 M SPATE (M)

R.M. 58,4 R. Mathes (RDG) — 1967; R.O. 59,6 T. Mann (SUA) — 1964.

59,0 R. Mathes (RDG); 59,7 C. Hickox (SUA); 60,3 R. Mills (SUA); 60,5 I. Gromak (URSS); 60,6 V. Mazanov (URSS); 60,7 L. Barbiere (SUA); 60,8 R. Rivero (SUA); 61,0 J. Horsley (SUA); M. Ivey (SUA); 61,2 V. Filimonov (URSS), F. Haywood (SUA); 61,5 D. Russell (SUA), J. Hulme (SUA); 61,6 B. Schoutens (Olanda), J. Shaw (Canada); 61,9 L. Cseh (Ungaria), V. Werner (RDG), B. Doyle (SUA); 62,0 M. Mader (SUA), R. Blechert (RFG), D. Vrhovsek (Iugoslavia) H. Tegeback (Suedia).

200 M SPATE (M)

R.M. 2:07,5 R. Mathes (RDG) — 1968; R.O. 2:10,3 J. Graef (SUA) — 1964.

2:07,5 R. Mathes (RDG); 2:08,3 J. Horsley, M. Ivey; 2:09,5 G. Hall; 2:09,7 C. Hickox; 2:10,4 R. Rivero; 2:11,5 C. Campbell; 2:11,8 M. Mader (toţi din SUA); 2:12,0 B. Schoutens (Olanda); 2:12,8 E. Bartsch (SUA); 2:12,9 V. Mazanov (URSS), 2:13,4 R. Mills (SUA); 2:13,5 I. Rother (RDG); 2:13,9 F. Del Campo (Italia); 2:14,3 I. Gromak (URSS); 2:14,4 B. Atkinson (SUA); 2:14,5 L. Dobroskokin (URSS); 2:14,8 K. Byrom (Australia); G. Davidov (URSS). R. Blechert (RFG).

100 M BRAS (M)

R.M. 66,2 N. Pankin (URSS) — 1968; se dispută prima oară la J. O.

66,2 N. Pankin (URSS); 66,4 J. S. Fiolo (Brazilia); 67,3 E. Henninger (RDG), D. McKenzie (SUA); 67,5 G. Prokopenko (URSS); 67,7 V. Kosinski (URSS); 67,8 K. Merten (SUA); 68,1 I. Morciukov (URSS), D. Perkowski (SUA); 68,3 B. Job (SUA); 68,5 V. COSTA (ROMANIA); 68,6 C. Jastremski (SUA); 68,8 G. Betz (RFG), M. Dirksen (SUA), K. Doesberg (SUA), P. Long (SUA); 69,0 H. Gunter (RFG); 69,1 S. Szabo (Ungaria); 69,3 B. Mahoney (Canada); 69,4 T. Jonsson (Suedia); 69,5 L. Zavilanov (URSS), E. Mihailov (URSS), F. Jaalmani (Filipine), K. Ishikawa (Japonia), T. Aretz (RFG).

200 M BRAS

R.M. 2:27,4 V. Kosiuski (URSS) — 1968; R.O. 2:27,8 Y. O'Brien (Australia) — 1964.

2:27,4 V. Kosinski (URSS); 2:28,2 E. Henninger (RDG); 2:28,3 N. Pankin (URSS); 2:28,9 G. Prokopenko (URSS); 2:29,0 B. Job (SUA); 2:29,3 F. Munoz (Mexic); 2:29,4 I. Morciukov (URSS); 2:29,7 J. S. Fiolo (Brazilia); 2:30,0 K. Merten (SUA), E. Mihailov (URSS); 2:30,6 P. Long (SUA); 2:31,0 B. Mahoney (Canada); 2:31,3 K. Katzur (RDG); 2:31,7 H. Gunter (RFG); 2:31,8 W. Anderson (SUA), D. Perkowski (SUA), C. Jastremski (SUA); 2:32,0 T. Bolkart (RFG); 2:32,1 M. Dirksen (SUA); 2:32,2 Y. O'Brien (Australia); 2:32,3 K. Doesberg (SUA); 2:32,5 V. COSTA (ROMANIA); 2:32,6 W. Donners (RFG).

100 M SPATE (F)

R.M. 66,4 R. Muir (Africa de Sud) — 1968; R.O. 67,7 C. Ferguson (SUA) — 1964.

66,4 K. Muir (Africa de Sud); 66,5 K. Hall (SUA); 66,7 E. Tanner (Canada); 67,4 J. Swagerty (SUA); 68,1 K. Moore (SUA); 68,2 B. Duprez (Franţa), P. Watson (SUA); 68,5 C. Caron (Franţa), S. Atwood (SUA); 68,8 L. Nowak (SUA); 68,9 L. Watson (Australia), P. Bergman (SUA); 69,0 C. Butter (Olanda), Z. Gasparac (Iugoslavia); 69,2 S. Cannet (Franţa), L. Tullis (SUA); 69,3 C. Dougherty (SUA); 69,5 G. Sertling (N. Zeelandă), C. Sikkens (Olanda), A. Gyarmaty (Ungaria), M. P. Corominas (Spania); 69,6 A. ANDREI (ROMANIA); 69,7 T. Savelleva (URSS).

200 M SPATE (F)

R.M. 2:23,8 K. Muir (Africa de Sud) — 1968; se dispută prima oară la J.O.

2:23,8 K. Muir (Africa de Sud); 2:24,3 P. Watson (SUA); 2:24,6 E. Tanner (Canada); 2:25,1 S. Atwood; 2:25,9 K. Hall; 2:26,8 K. Moore; 2:27,2 C. Dougherty (toate din S.U.A.); 2:27,9 B. Duprez (Franţa); 2:28,2 L. Skrifvards (SUA); 2:28,7 K. Thomas (SUA); 2:28,8 L. Watson (Australia); 2:29,7 C. Sikkens (Olanda); 2:29,8 T. Savelleva (URSS); 2:29,9 L. Tullis (SUA); 2:30,0 C. Caron (Franţa), L. Nowak (SUA); 2:30,3 J. Menere (Australia); 2:30,4 B. Weeteling (Olanda); 2:30,8 W. Burrell (Anglia); 2:31,2 Z. Gasparac (Iugoslavia); 2:31,9 C. Juarez (Mexic); 2:32,3 J. Turoczy (Ungaria); 2:32,2 U. Patrikka (Finlanda); 2:32,5 A. Mabb (Australia); 2:32,6 S. Cannet (Franţa); 2:32,9 A. ANDREI (ROMANIA), M. Balla (Ungaria).

100 M BRAS (F)

R.M. 1:14,2 C. Ball (SUA) — 1968; se dispută prima oară la J. O.

1:41,2 C. Ball (SUA); 1:15,4 G. Prozumenscicova (URSS), 1:15,5 S. Wichman (SUA); 1:16,3 S. Jones (SUA); 1:16,4 A. Grebenikova (URSS); 1:16,5 K. Brecht (SUA), U. Fromater (RFG); 1:16,7 T. Auda (SUA); 1:16,8 J. Plaifair (Australia); 1:16,9 C. Jamison (SUA), S. McKenzie (Australia); 1:17,0 J. Henne (SUA), V. Stroup (SUA); 1:17,1 D. Hudson (SUA), S. Bower (SUA); 1:17,3 D. Harris (Anglia), D. Bjedov (Iugoslavia); 1:17,4 S. Babanina (URSS), J. Barnes (Australia); 1:17,5 J. Slavickova (Cehoslovacia), V. Elberle (RFG); 1:18,0 C. Filippovits (Austria).

200 M BRAS (F)

R.M. 2:38,5 C. Ball (SUA) — 1968; R.O. 2:46,4 G. Prozumenscicova (URSS) — 1964.

2:38,5 C. Ball (SUA); 2:42,5 C. Jamison (SUA); 2:43,5 G. Prozumenscicova (URSS); 2:44,1 S. Wichman (SUA); 2:45,0 U. Fromater (RFG); 2:45,2 S. Jones (SUA); 2:45,5 T. Auda (SUA); 2:46,2 J. Plaifair (Australia); 2:46,3 V. Elberle (RFG); 2:46,4 D. Hudson (SUA); 2:46,6 S. Babanina (URSS); 2:46,8 A. Grebenikova (URSS); 2:47,0 K. Brecht (SUA), J. Barnes (Australia); 2:47,6 D. Bjedov (Iugoslavia), D. Schoenfield (SUA); 2:47,7 C. Filippovits (Austria); 2:48,3 S. McKenzie (Australia); 2:48,4 J. Slattery (Anglia); 2:48,9 J. Henne (SUA); 2:49,0 V. Stroup (SUA).

G. Echevarria (Mexic) alături de S. Beliz- Gojman (U.R.S.S.), în stînga, şi A. Strenk (S.U.A.), în dreapta, după concursul preolimpic din 1967 (cursa de 400 m liber)

LA ÎNOT NU VOR FI PREA MULTE CORECTURI ÎN TABELE

este de părere GEORGE HAINES, antrenor al lotului olimpic al S.U.A.

Anul acesta nu am fost prea inspirat în pronosticurile date, şi în mod normal nu ar trebui să mă mai aventurez. Printre altele, am crezut că *Mark Spitz* va fi primul înotător din lume care pînă la J.O. va învinge cele 4 minute în cursa de 400 m craul. Or, după cum prea bine ştiţi, elevul meu nu numai că nu s-a apropiat de această cifră, dar a pierdut şi recordul lumii în favoarea canadianului *Ralph Hutton*. Totuşi nu am putut rezista amabilei invitaţii a ziarului bucureştean „Sportul" mai ales că, pentru prima oară, intram în contact cu o publicaţie de specialitate din România şi, de aceea, voi încerca din nou să... anticipez.

De la început vreau să precizez — şi cred că nu mă înşel prea mult — că tabelele recordurilor mondiale la înot nu vor suferi modificări prea mari după Olimpiada din Mexic. Sînt sigur că mulţi mă acuză de pesimism. Dar părerea mea este bazată pe cîteva fapte indubitabile. Dacă, de pildă, atleţilor — mă refer la alergările pe distanţe scurte, la sărituri şi chiar la aruncări — sau cicliştilor (în probele de viteză), aerul rarefiat de la Ciudad de Mexico le va fi complice în stabilirea unor performanţe, înotătorilor, obişnuiţi cu o anumită respiraţie, le va fi extrem de greu să realizeze cifre spectaculoase. În această privinţă un exemplu convingător a oferit chiar Guillermo Echevarria, cel în care întreg Mexicul îşi pune deosebit de mari speranţe (medalii de aur la 400 m şi 1500 m liber). La numai cîteva zile după ce a stabilit recordul mondial la 1500 m liber (16:28,1, în iunie, la Los Angeles), *Echevarria* a luat un nou start în bazinul său din capitala aztecă. De data aceasta, cronometrele au arătat pentru Guillermo un timp peste 17:20,0. Am ales în mod special exemplul unui înotător pentru care altitudinea nu ridică probleme deosebite. Gîndiţi-vă însă la marea masă a concurenţilor, care au avut la dispoziţie cel mult 3—4 săptămîni pentru acomodare. Şi alţii nici atît...

Totuşi, nu pot să cred că *Sue Pedersen*, cea mai tînără reprezentantă a S.U.A. la J.O. (n.r. împlineşte 15 ani la 15 octombrie) nu va asalta serios recordul „sutei" (58,9 s) al celebrei Dawn Fraser. Împreună cu *Jane Henne, Linda Gustavson* şi *Jane Barkman* ea va alcătui prima ştafetă de craul iste sub 4 minute. De asemenea, este aproape imposibil ca un cvartet alcătuit din *Kaye Hall* (66,5 — 100 m spate), *Catie Ball* (1:14,2 — 100 m bras), *Elie Daniel* (64,8 — 100 m delfin) şi *Sue Pedersen* (59,0 — 100 m liber) să nu coboare recordul lumii în ştafeta de mixt, sub 4:30,0. O altă posibilitate la fete — cel mult în cursa de 100 m delfin. Cine o va bate pe *Ada Kok* va trebui să meargă în jurul a 64,5 s.

La băieţi situaţia nu este prea mult diferită. *Zorn, Walsh, Spitz* şi *Rerych* pot realiza o medie de 53,0 şi, ca atare, 3:32,0 la 4x100 m liber. Un alt careu de aşi cu *C. Hickox* (59,7 — 100 m spate), *M. Spitz* (55,6 — 100 m delfin), *D. McKenzie* (67,3 — 100 m bras) şi *Z. Zorn* (52,6 — 100 m liber) poate fixa recordul ştafetei de 4x100 m mixt la 3:56,0. O altă cifră în pericol — 58,4 la 100 m spate. Din păcate însă, *Charles Hickox*, singurul capabil să-l detroneze pe *Roland Mathes*, va lua startul în 4 probe (serii şi finale) şi va plăti scump acest efort.

Alte recorduri mondiale? Personal nu le întrezăresc şi nici nu prea cred în surprize. Cel mai sigur record însă (deşi am promis să nu mă mai aventurez): *înotătorii din S.U.A. vor cîştiga mai mult de 20 de medalii de aur!* Asta va fi într-adevăr un record...

Ancheta internaţională a ziarului SPORTUL

CE RECORDURI MONDIALE VOR CĂDEA LA MEXICO?

Tiparul I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368